

Június első éjszakája

Ночь под первое июня

Míg csalogányok búcsúénekeiben
Utolsó trillák zengenek, s az ágyad
Mellett a nyúlánk galagonyaágak
Rózsás-fehéren habzanak az éjben,

Míg vonatom kerekei alá a
Vasúti híd, mint öngyilkos, leroskad,
És életem sötétén áradó, vad
Folyó felett száguld az éjszakába,

Aludj tisztasod színpadán, mesékben,
Szerelmednél kurtább ez éj – aludj hát,
Légy névtelen, és húzd magadra dunnád,
S aludj, aludj emlékek erdejében!

Magammá ekkor váltam én, s az éjek
S kegyetlen nappalok már nem riasztanak,
Drágább lesz minden réginél az új nap,
S ítéletem a sors felett keményebb...

(AZ [ARSZENYII TARKOVSZKII VERSEI](#) című kötetből. Baka István fordítása.)

← [Előző](#)
[oldal](#) [Következő](#)
[oldal](#) →